

Simon Kangas Larsens prædiken 16. søndag efter trinitatis

Taler

Simon Kangas Larsen
Sognepræst

Dato

20. september 2026

Sted

Langenæskirken, Aarhus

Omstændigheder

Prædiken kan ses i programmet 'Gudstjenesten' på DR1:
> Gudstjenesten: Dorthe Jørgensen - Vær hinandens hjertestarter

Prædikentekst

Johannesevangeliet kapitel 11, vers 19-45

Salmer

754: Se, nu stiger solen af havets skød
218: Krist stod op af døde
Lyden af fodtrin (Håbet er levende)
233: Jesus lever graven brast

- 1 Danmark er de seneste år blevet ramt af en regulær grøn bølge.

På stadigt flere bygninger bliver der nemlig monteret en grøn hjertestarter, der kan bruges, når et menneske bliver ramt af hjertestop.

5

Jo hurtigere hjælpen når frem, jo større er sandsynligheden for, at et menneskeliv bliver reddet tilbage til livet.

- 10 Fodboldspilleren Christian Eriksen er faldet om ikke bare en - men to gange – under kamp på banen for rullende kameraer, og minder os om, at lynet kan slå ned.

Det er ikke er for sjov, at hjertestarterne hænger der.

- 15 Heldigvis er det noget, de færreste af os kommer til at opleve:

At skulle bruge en hjertestarter for alvor for at redde et menneske.

Eller måske selv være den, hvor hjertet stopper og skal have hjælp!

20

Men vi kan alle blive ramt – og nu kan vi få hjælp eller hjælpe.

25 I dagens tekst, er vi vidne til en anden, der kommer tilbage til livet. Nemlig Lazarus.

Lazarus – Jesu gode ven. Bror til Martha og Maria, er død.

30 Så meget død, at han stinker, som der står i teksten, jeg lige læste.

Han har været død i flere dage, og sorgen og fortvivlelsen er stor, men trods det, så gør Jesus det utrolige. Vækker den døde mand til live.

35 Ikke med en grøn hjertestarter.

Nej - Jesus er i sig selv en hjertestarter.

40 Helt enkelt, højt og tydeligt kalder han på den døde ind i graven: ”Lazarus, kom her ud!”.

Jeg er vild med ordet hjertestarter. Og ideen om, hvordan hjertestarteren med hårde stød, kan sætte et liv i gang igen. Men jeg er også vild med ordet i bredere forstand.

45 Rockbandet Nephew, med Simon Kvamm i spidsen, skrev for en del år siden sangen ”Hjertestarter”. Det kunne lyde som titlen på endnu en popsang om kærlighed, men det er en hyldestsang til Vesterhavets brusende bølger, hvor havet netop bliver udråbt til at være en hjertestarter.

50 Når man står på stranden, er kravlet op på en bunker eller toppen af en klit og kigger ud over Vesterhavet og lader sig blive blæst igennem af den saltvandsmættede vind, så er det en hjertestarter.

55 Det kan være som at blive fyldt af ånd – at blive åndet på af Gud – Helligånd.

En hjertestarter kan altså være meget mere end elektriske stød – en hjertestarter kan også være det, der sætter vores liv i svingninger igen. Sætter hjerterytmen i gang igen – efter vi føler at vi er gået i stå. Gået døde.

60 Derfor kan vi være hjertestartere for hinanden.

Lad os hoppe tilbage i tid og sted, til den støvede landevej og pladsen uden for landsbyen, hvor Jesus møder Martha.

65

Hun kommer ham løbende i møde og bebrejder ham at han er kommet for sent.

Lazarus er død.

70

Men Martha ved, hvad Jesus er i stand til – hun ved og tror, at han er Guds søn.

Så nu følger en meget central ordveksling mellem de to om hvad og hvornår opstandelsen er.

75

Jesus siger til Martha: ”Din bror skal opstå”.

OG det ved og tror Martha – nemlig på den yderste dag, som hun svarer. Men Jesus vender det – som så mange gange før – på hovedet, ved at sige: ”Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø”.

80

Og dermed giver Jesus opstandelsen helt ny betydning. Og evig aktualitet – også for os i dag.

85

Vi kan læse og forstå, hvad Jesus siger gennem påskens prisme. Den påske, hvor Jesus netop dør og opstår for os. Den påske han forudsiger.

Men Martha svarer som hun gør, for hun har ikke oplevet den påske – endnu. Jesus er jo lyslevende foran hende.

90

Og derfor er det følgende spørgsmål, som Jesus stiller Martha, så hamrende vigtigt: ”Tror du det?”

95

Og hun svarer med en kort, enkel trosbekendelse: ”Ja, Herre, jeg tror, at du er Kristus, Guds søn, ham som kommer til verden”.

Det samme “Tror du det?” stiller Jesus også til os i dag. Tror du, at Jesus er det lys, der bliver sendt til verden for at fortrænge mørket? Det liv der fortrænger

døden. Den kærlighed, der fortrænger ondskaben. Det håb, der overvinder håbløsheden?

Den, der tror, skal se Guds herlighed – en herlighed, hvor død bliver til liv.

105

Lys til mørke. Et liv hvor Jesus også kalder os ud af mørket.

Jeg har lyst til at sige ja. Lyst til at tro. Vil gerne. Vil du?

110

Men - man kan komme i tvivl. Man kommer i tvivl.

Tit og ofte kan tvivlen nage i en, hvor man oplever at Gud ikke er der for en, fordi modgangen er stor. Fordi man har mistet en man elsker. På grund død. På grund af sygdom. Af fjendskab.

115

Fordi man føler sig forladt og alene.

De situationer, hvor du kan have lyst til – som en anden Martha – at trænge Jesus op i en krog og skælde ud på ham over at han lod hende dø. Lod ham blive
120 syg. Lod dem blive uvenner.

I de situationer hvor verden bliver et gudsforladt sted. Ja, selve livet bliver gudsforladt, der kommer man i tvivl. Nogen stopper helt med at tro. Det gør jo
125 ingen forskel.

Men selv i den situation, tror Gud på dig. Som Vesterhavets bølger der bliver ved med at bruse - uden stop.

130

Jesus har selv været det Gudsforladte sted. Det sted, hvor mørke og fortvivlelse tager over. På langfredags kors, da han skriger det mod himlen: "Min Gud, min Gud: Hvorfor har du forladt mig"?

Eller som i dagens tekst, hvor Jesus brast i gråd! Gråden, som et udtryk for følelsen af håbløshed, sorg og tab.

135

Den samme gråd, som mennesker, der har mistet, kan græde. Jesus græder med os.

140 Det er påske for fuld udblæsning – her midt i september. Her midt i vores liv
med hinanden, forbundet af Helligånden.

Det er Jesus, der er hjertestarter for Lazarus –

145 og for dig – for mig - for os alle!

Amen.

Kilde

150 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

155 16. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/simon-kangas-larsens-praediken-16-sondag-efter-trinitatis>

160

165

170

175